

OSTRAVAN.CZ

1. V Korzárovi v Národním divadle moravskoslezském hrají prim ženské hrdinky

18.09.2021 ostravan.cz - Tereza Cigánková

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** divadla; moravskoslezského; Národního

První premiéra baletního souboru **Národního divadla moravskoslezského** v sezoně 2021/2022 se odehrála v atypickém zářijovém termínu, to kvůli ještě stále doznívajícím přesunům a komplikacím způsobeným covidovou pandemií. Výpravny balet Korzár je dobře známým a osvědčeným klasickým titulem, díky spolupráci ostravského souboru s francouzským choreografem Michele Bejarem a libretistkou Céline Barcaroli se však mohou diváci těšit na zcela novou neotřelou verzi tohoto díla, která zcela jistě zaujme všechny milovníky dobrodružných příběhů a zároveň potěší ty, kteří rádi navštěvují divadlo s celou rodinou.

Korzár, balet o třech dějstvích, byl poprvé uveden v polovině 19. století v Paříži. Autor libreta Jules-Henri Vernoy de Saint-Georges se volně inspiroval básní Korzár Lorda Byrona. Později se tohoto epického díla ujal ruský taneční velikán Marius Petipa a vytvořil choreografii, jež se během 20. století dočkala mnoha dalších přepracování a jež dodnes zůstává jakousi kanonickou verzí, ke které se mnoho tvůrců vrací. Obecně je v baletním světě Korzár známý jako strhující podívaná, která nás vtáhne do světa námořních soubojů, pirátů, kteří neznají strach ani slitování, do rušného prostředí exotických trhů a bazarů, opulentních paláců a záplavy barevných šatů a bohatého zdobení.

V těchto kulisách můžeme sledovat příběh korzára jménem Konrád, živelného a nespoutaného dobrodruha, který z nástrah a nebezpečí zachraňuje svou milovanou Medoru, krásnou dívku, jíž poprvé spatří na trhu s otroky a musí ji znovu vytrhnout ze zajetí bohatého Paši. Nebudeme zde zacházet do detailů, neboť děj tohoto baletu je poměrně spletitý, podstatné však je, že v původní verzi hraje významnou roli mužský element, který dle dobových společenských zvyklostí měl navrch nad prvkem ženským. Krásné ženy byly sice obdivovány a milovány, avšak často zobrazovány jako "dámy v nesnázích", které muži buď zachraňují, nebo dobývají. To samozřejmě vycházelo z tehdejšího smýšlení o postavení muže a ženy, avšak společnost se vyvíjí, a tak i tradiční baletní příběhy dnes často doznávají změn a pohled na ně se mění.

V čem je tedy ostravský Korzár jiný? Je to především jeho dramaturgie, která se od tříaktového sledu baletních variací přesunula ke dvěma dějstvím, v nichž autoři podle svých slov chtěli převyprávět divákům příběh jako film. Tou další podstatnou změnou vůči originálu je role ženy v tak typicky mužském světě. Z krásných ozdob se totiž hrdinky stávají rovnocennými partnerkami svých mužských protějšků, často nad nimi dokonce mají převahu.

Michel Bejar spolu s Céline Barcaroli vytvořili postavu korzářky, nazvali ji La-Mort-Rouge (Červená smrt, v původním baletu postava Medory) a dali jí sílu a odvalu postavit se silnějšímu pohlaví, brázdit moře jako pirát a dobývat lodě. Ačkoli je La-Mort-Rouge postrachem moří, je stále ženou, která v sobě společně s velkou silou ukrývá i křehkost, a nakonec ji opět spojí dávné přátelství s krásnou Cassandrou a láska s princem Konrádem, který v ní vidí rovnocennou partnerku.

Ústřední dějová linka se odehrává v záplavě vzrušujících soubojů, ve kterých přijdou ke slovu i šavle a další bojové rekvizity, rozevláté pirátské pláště a klobouky nám připomínají známé filmy jako Černý korzár a možná místy i komerční trháky jako Piráti z Karibiku. Choreografie Michela Bejarta je vskutku velmi dynamická, na jevišti se stále něco děje, občas se pirátské pŕtky zklidní, aby přišlo něžné pas de deux (La-Mort-Rouge a Konrád) nebo scéna, ve které korzářka vzpomíná na svůj život před tím, než se vydala na moře a na své dávné přátelství.

Bejart se opírá o klasický baletní slovník, používá tanec na špičkách, ale vytváří i své osobité kombinace s prvky tance moderního, s výraznými gesty paží i akrobatickými prvky, převážně v soubojích. Shino Sakurada, technicky jako vždy velmi precizní, mohla jako La-Mort-Rouge rozehrát celou paletu emocí a především musela zvládnout kontrast mezi mužskými pohyby a mnohem jemnějším ženským výrazem, což nebylo vždy úplně snadné.

Konrád v podání Kokiho Nishioky sice takový prostor na vyjádření neměl, nicméně mu co se tanečního výkonu týče nelze příliš vytknout. Dále se v hlavních rolích na čtvrtetní premiéře objevila Rita Pires jako temperamentní Gulnara, což je role pro tuto portugalskou tanečnici jako stvořená, Adrienn Tiszai jako půvabná Cassandra a Takafumi Tamagawa jako Ali, Konrádův ministr.

Změn se dočkalo také hudební libreto. K původnímu doprovodu skladatele Adolpha-Charlese Adama připojil své hudební myšlenky Joris Barcaroli a vytvořil zajímavou kombinaci melodií inspirovaných hudbou 19. století, částečně také filmovou hudbou a starými melodiemi. Velmi působivý byl vokální kvintet, kterým představení začínalo a končilo. Když v samém úvodu z dřevěného podpalubí vystupovali piráti za zvuku písně o La-Mort-Rouge, šel mráz po zádech a navodil až filmovou či muzikálovou atmosféru.

U výpravného baletu typu Korzár je vždy jedním z klíčových prvků scénografie a samozřejmě její propojení s kostýmem. Je obvyklé, že v mnoha produkcích Korzára se objeví na scéně celý koráb, jeviště je zaplaveno zdobnými kulisami pro co největší efekt. David

Bazika vsadil na jednoduchost a náznak. Jeho scéna je promyšlenou variací složenou z několika dominantních prvků – dřevěná rampa jako evokace korábu (paluby i podpalubí), videoprojekce v oválném výřezu na zadním plánu, která přináší iluzi moře a neznámých dálek, proměny pomocí zavěšených lamp či závojů, které nás přenesou z přístavu do paláce. Pro kostýmy hledala Anna Kontek inspiraci opět ve filmovém prostředí.

Podle mého názoru ocení nového Korzára především ti, kteří rádi uvidí na jevišti spoustu akce a mají v oblibě pohádkové dobrodružné příběhy, které navíc mají i originální a moderní prvky (jako v tomto případě důraz na ženskou hrdinku), a nemusí jít nutně nijak do hloubky. Efektní scény i poměrně rychlé tempo představení dokáží zaujmout, přesto jsem ale měla dojem jakési nepřehlednosti a bylo pro mne těžké si toto dílo někam zařadit. Nachází se někde na půli cesty mezi klasickým velkým baletem, který těží z náročných variací a předvádění brilantní techniky, a současnou tvorbou, která ale zase nepracuje s podobným typem libreta a je více abstraktní.

Rozumím snaze původní předlohu přepracovat a přiblížit filmovému vyprávění, ale zjednodušení děje působí místy zkratkovitě, chybí mi také postupná gradace v závěru, finále jakoby nastává z ničeho nic. Ostravský korzár je tedy určitě dobrým krokem, jak zaujmout širší publikum (ostatně ovace vestoje po skončení představení mluví za své) a svým způsobem tak klasický balet zpopularizovat, nejsem si ale jistá, zda si na své přijde i náročnější divák, který by od moderní verze tradičního titulu mohl čekat i více.

URL | <https://www.ostravan.cz/70944/v-korzarovi-v-narodnim-divadle-moravskoslezskem-hraji-prim-zenske-hrdinky/>

[« zpět na začátek](#)